

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 16 April 1840.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal, dd. 15 dezer maand, No. 498, is aan den Persoon van JACOB FRANÇOIS SAILE toegestaan, om zich in het vervolg te mogen noemen: JACOB FRANÇOIS SAILE VANIER, met autorisatie op den Ambtenaar, belast met het houden der Burger-Register, om van deze naamstoëvoëging, de noodige aanteekening te doen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 16 April 1840.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal, dd. 15 dezer maand, No. 508 | 493, is tot EERSTEN LUITENANT bij de Gewapende Burgermagt in het Nederdistrict Nickerie, benoemd en aangesteld: de oudste 2de Luitenant JAMES TYNDALL, en wel in plaats van den Heer G. NICHOLSON, aan wien bij resolutie, dd. 7 Maart II., No. 313, op deszelfs verzoek als zoodanig, eervol ontslag is verleend.

Voorts:

Tot TWEEDEN LUITENANT, de Vaandrig ALEXANDER MAC DONALD; — en

Tot VAANDRIG, de Adjutant Onder-Officier ANTHONY DESSE.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

POST-KANTOOR.

Z. M. Brik G I E R, gecommandeerd door den Luitenant ter Zee 1ste klasse GALUP, op DINGSDAG den 21sten dezer, de reis naar Curaçao zullende aan nemen, zoo zal het Brieven-Pakket voor dat Eiland bestemd, dien dag des morgens ten tien uren worden gesloten.

Paramariba den 17 April 1840.

De Post-Beambte,
A. P. TIRION.

Militair Bureau.

Den 15 April 1840.

Door Zijne Excellentie den Heer Schout bij Nacht, Gouverneur Generaal, is bij Gouvernements-order van heden, No. 98 | 12, aan den Heer CHARLES DEL PRADO, ten gevolge van daarom gedaan verzoek, eervol ontslag verleend, als Tweede Luitenant, bij de Schutterij te Paramaribo.

De Kapitein Adjutant,
F. C. COBLIJN.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 16den dezer, de Fransche Oorlogs Schoener LA COLOMBE, onder bevel van den Kapitein DIGEAULT, komende van Cayenne; Passagier: de Heer Cadeot, Directeur de l'Interieur van Martinique, op zijne reize derwaarts,

Publieke Veilingen.

Ter Kastelenij van het Gerechtshof.

Vrijdag, 17 April 1840.

Het HUIS en ERF, aan de Prence Straat, La. E. No. 287 N. W. en La. D. No. 864 O. W.; aankomende den Boedel ANNA van WEIJ-NE. — f 695. — A. W. BULLAB.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met 28 Februarij 1840.)

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, 24 Februarij.

Wij zijn dezer dagen in de gelegenheid geweest, een verguld zilveren toilet te zien, hetwelk H. K. H. de Prinses van Oranje besteld heeft bij onze Stadgenooten de III. Furstenhaupt en Dammervall; en welke bestelling door deze Heeren is uitgevoerd op eene wijze, die allen lof verdient en die menigeen zal aansporen om het prijzenswaardige voorbeeld onzer Kroonprinses te volgen en niet van buitenlands te onbieden wat even goed hier te lande kan worden vervaardigd. De verschillende voorwerpen, waaruit dit toilet bestaat, als: spiegel, lampet, kommen, flambeaux, slacons, enz. enz., zijn allen geësciseerd in den smaak der renaissance, met matte dollijnen en lofwerk. Het geheel is, gelijk wij zeiden, smaakvol en schoon en doet eere aan de vervaardigers.

's GRAVENHAGE, 25 Februarij.

Wij zien uit het Journal de la Haye van heden avond dat er heden alhier brieven zijn ontvangen, door den Heer Falck onderteekend, waaruit men kan afleiden, dat die staatsman zich niet in zoodanigen bedenkelijken toestand bevindt als de Observateur had gemeld. Intusschen weten wij toch, dat, na het onderteekenen der bewuste brieven, en wel in den nacht van Zondag op Maandag, de Heer Falck zich op nieuw zeer ziek heeft gevoeld, zoodat zijne huisgenooten gedurende eenige uren in groote ongerustheid hebben verkeerdt. In den morgen echter van eergisteren was de Heer Falck veel beter en scheen het gevaar geweken.

Het was in het Hôtel van den Hertog van Aremberg en wel bij het opgaan van de trappen, dat de Heer Falck door eene bloedopsteiging naar het hoofd is aangetast ge worden, waarmede later koorts is gepaard gegaan.

Met regt veel genoegen zien wij ook, dat de Staats-Courant, even als het Journal de la Haye, zich gehaast heeft het publiek door spoedige mededeeling der latere meer gunstige berigten gerust te stellen. Dit doet de regering eer aan. Zij toont daardoor dat zij berijpt, hoeveel prijs de natie stelt op een landgenoot, die een sie-raad is van Nederland, en dat zij het gevoel van hoogachting en bijzondere onderscheiding, hetwelk elk Hollander voor den Heer Falck koestert, weet te huldigen, gelijk het verdient.

GROOT-BRITANNIE.

LONDEN, 19 Februarij.

Bij den tegenwoordigen stand onzer betrekkingen met Chinois het eene niet onbelangrijke daadzaak, dat de Amerikaan-

sche kooplieden te Canton zich met de Britsche verstaan willen, om van het Chineesch bewind een handelsverdrag te erlangen. Zij hebben daartoe bereids eene memorie aan het congres gerigt.

Onze dagbladen verhalen dat een jong Engelschman, de Heer Moss, op eene gruwzame wijze door de Chinezen verminkt is; zij hadden hem onder anderen een oor afgezaagd. Natuurlijk strekt dit, al of niet vergroot verhaal, zeer tot verbittering der gemoederen alhier tegen het » Hemelsche Rijk."

LI. Maandag is de stoomboot Cyclops van hier naar Portsmouth vertrokken, ten einde leestogt en andere benodigdheden, benevens eenige manschap in te nemen, zijnde bestemd naar China. Dit schip is de grootste stoomboot van onze zeemagt, en heeft twee werktuigen, elk van 150 paardenkrachten. Hetzelve kan, voor eene korte reis, 1000, en naar Indie 300 soldaten innemen.

Gelijk men weet, is onze vlootvoogd in de Chinesche Zeeën, admiraal Maitland, overleden. Het was aan boord van diens schip dat Bonaparte naden slag van Waterloo en deszelfs vlucht, de wijk nam; hoe waardiglijk admiraal Maitland den gevallen keizer behandelde, is wereldkundig; minder bekend is het, dat Bonaparte hem, bij het verlaten van zijn schip, eene snuifdoos in brillanten, ter waarde van 3000 guinjes aanbood, die de edele zeeman weigerde.

Den 22sten. — Nog altijd schijnt het onzeker welke rang aan Prins Albert zal worden gegeven, onder anderen als ridder van den kouseband: het is de vraag of hij als zoodanig vóór den Koning van Hanover zal gesteld worden? Mogt dit het geval zijn, dan zou eene geheele afdalende beweging plaats vinden, en zulks onder anderen met den Koning van Pruisen, die sedert 26 jaren ridder is.

FRANKRIJK.

PARIS, 22 Februarij.

De ministeriële crisis, deze kwellende ziekte van ons tijdvak en inzonderheid van ons land, heeft zich sedert gisteren wederom geopenbaard. Volgens de onveranderlijke gewoonte heeft die crisis geene schrede vooruit gedaan; alles heeft zich tot conferentien bepaald. De heer Molé is na zijne benoeming bij de akademie op het paleis verschenen; de Koning heeft hem alstoen om raad gevraagd; de heer Guizot is misschien mede geraadpleegd, doch niemand was ontboden geworden, en de Koning heeft aan niemand den last opgedragen om een kabinet te vormen.

— In den Univers leest men: de demission der ministers zijn in allen ernst aangeboden. Zij wilden zelfs dat de Moniteur dezen morgen reeds aankondigen zoude dat hun ontslag was aangenomen. Op verzoek des Konings werd deze aankondiging uitgesteld. Al de ministers zijn zeer ontmoedigd en neerslagtig; zij hebben het vaste besluit genomen om tot geen prijs en op niemand's verzoek hunne portefeuilles weder aan te nemen. Wij zullen zien of allen, in de thans te openen combinatiën, bij dit hun besluit zullen volharden.

Men zegt dat gisteren, naden uitslag der stemming, de generaal Jacqueminot, schoonvader van den heer Duchâtel, minister van binnenlandsche zaken, uitgeroepen heeft: » Indien ik in de plaats van mijnen schoonzoon ware, zoude ik, na eene zoo beleedigende stemming, geene 24

uren langer aan het ministerie willen blijven.

Er heeft nog geenerlei ernstige combinatie tot wederzamenstelling van het kabinet plaats gehad. Intusschen sprak men heden morgen in de conferentiezaal van de mogelijkheid van een Thiers Molé-ministerie. Men weet dat wij bereids vroeger gesproken hebben van de pogingen, die door sommige pairs en inzonderheid door den kanselier Pasquier zijn beproefd om eene verzoening tusschen de twee ex-raads-presidenten tot stand te brengen. Maar hoe zal men hunne wederzijdsche aanspraak op het portefeuille van buitenlandsche zaken kunnen overeenbrengen?

De Koning is zeer smartelijk aangedaan over de stemming der Kamer; hij verwachtte zulks in geenen deele; zoo waar is het dat men zich ten hove ligtelijk met begoochelingen spiegelt. De slag was daarom te harder omdat hij niet voorzien was.

De hertog de Nemours was gisteren van Brussel aangekomen; hij konde dus aanstonds de stemming der kamer.

Heden is hij bezoeken bij al de ministers gaan afleggen. Daar zij wegens zijne dotatie het ministerie hebben moeten verlaten, was hij hun deze oplettendheid verschuldigd.

Men gelooft dat het huwelijk zal te niet gaan. De hertog van Saksen Koburg Kohary moet verklaard hebben, dat, zelfs ingeval van een amendement, hij zijne inwilliging weder zou intrekken. Hij wilde de volkomene medewerking der kamers tot het huwelijk zijner dochter met den Hertog van Nemours.

— De *Courrier Français* neemt over hetgeen de *Presse* verhaald had van eenen brief, dien Koning Lodewijk Philips aan den Hertog van Saksen Coburg Kohary zou hebben geschreven, doch laat er op volgen: »Andere personen, doorgaans wel onderdrukt, verhalen integendeel, dat de naar Brussel vertrokken koerier het bericht overbragt, dat de Koning aan den Hertog de Nemours de dotatie verzekerde, welke de kamer hem had geweigerd.»

Den 25sten. — Wij ontvangen belangrijke brieven van onzen korrespondent te Konstantinopel: dezelve zijn gedagteekend van 7 Februarij. Oostenrijk heeft zich luider en opentlijker doen hooren dan het tot dusverre ooit had gedaan; het heeft aan de Porte gewapende interventie toegezegd, indien zulks noodig ware en haar aanwezen ernstiglijk wierd in gevaar gebragt. Mag men goed onderrigte lieden geloof schenken, alsdan moet de Engelsche ambassadeur den invloed betreuren, die aan Rusland is gegeven, ten gevolge van de aanneming van het beginsel omdwangmiddelen tegen Mehemed Ali aan te wenden. Engeland zoude vroeg of laat inzien dat alle overhelling van staatkunde naar die van Rusland voor eerstgenoemd land nootlottige gevolgen zal hebben. De nieuwste tijdingen uit Trebisund luiden ongunstig: het Engelsche legerkorps, hetwelk men in volle parlements vergadering heeft besloten openbaren dank te betuiging, kan op deszelfs lauweren niet gaan rusten. De schach Soojah, de bondgenoot van Groot-Brittanje en door dat land tot beheerscher geproclameerd, ziet zijn jeugdig koningschap bedreigd door de kuiperijen van Rusland en de troepen van Dost Mohamed Khan: dat legerkorps zal naar Rahul wederkeeren om deszelfs taak te voleindigen. Men gelooft dat de Shach van Perzie met zijne bedreiging van Kabul voornamelijk beoogt de ontwerpen der Britten op de Golf van Perzie tegen te werken. Voegen wij nu nog hierbij, de brieven uit Alexandrie Mehemed Ali afschilderen als volhardende in zijne weigering om de vloot uit te leveren, en zich ten oorlog voorbereidende, alsdan moet men bekennen dat de zaken in het Oosten verre zijn van een vreedzaam voorkomen te hebben.

DUITSCH E POST.

KEULEN, 14 Januarij.

Onze aartsbisschop is thans volkomen hersteld en heeft zulks in eenen eigenhandig geschreven brief aan den Koning te

kennen gegeven. In dit schrijven heeft de prelaat tevens verzocht, dat het Z. M. moge behagen hem indelijk voor eene bevoegde regibank te doen brengen, of, in geval men van oordeel is hem die regts-welddad te moeten onthouden, hem ten minste te vergunnen zich ongehinderd naar Keulen te begeven en den zetel te herne-men, van het hem door den Heiligen Geest toevertrouwde kerpsel. In geval de koning ook dit verzoek mogt weigeren verlangt de prelaat dat hij naar de vesting Minden worde teruggevoerd, opdat ook hij, thans gezond zijnde ter eere van God de kerkerstraf drage. Men is natuurlijk zeer verlangend, naar het antwoord, hetwelk op deze in zeer gepaste taal gestelden brief zal worden gegeven. Overigens bevindt zich de aartsbisschop tegenwoordig te Darfeld onder opzigt, hoewel niet zeer merkbaar.

ADVERTISSEMENTEN.

(11864) Aan het DEPARTEMENT der Onbeheerde Boedels, zijn gedevolveerd de navolgende Boedels, als:

Van BEBE van BERRANGER, den 3den Maart 1840; en ANNA CATHARINA MULLER Weduwe P. MEIJNE, (overleden den 6den December 1839,) den 1sten April 1840.

En worden mitsdien bij deze alle Crediteuren en Debiteuren derzelve opgeroepen, ten einde en op pene als bij art. 14 en 16 van het Reglement voor opgemelde Administratie is bepaald.

Paramaribo den 18 April 1840.

De fungerende Curators en Weesmeesters,

J. O. N. ENGELBRECHT.
CHs. LIONARONS.

Eerste Advertentie.

(16503) De Exploiteur bij het Gerechtshof te SURINAME, belast met de vervolging der nalatige Belastingsschuldigen, zal op Vrijdag den 24sten April 1840, des voormiddags om negen uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden, uit gemeld Gerechtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Het HUIS en ERF, gelegen aan de Steenbakkers Gracht, La. D. No. 172; aankomende ELISABETH DE BRITTO.

Het HUIS en ERF, gelegen aan de Grave Straat, La. B. No. 37; aankomende H. J. BRANDON.

De Slaven met namen Charles, Godlip, Marjanna, Anatje, Helena, Beliros, Martina, Sabana, Frederica, Henrie, Johannes, Elisabeth of Bebé, Nanette of Adjuba en Mietje; aankomende M. L. FINSY en nom. ux.

Paramaribo den 18 April 1840.

R. GOLLENSTEDE,
Exploiteur.

(16495) Op den 16den dezer maand, overleed alhier in den ouderdom van 55 jaren en 6 maanden, mijn Broeder de Heer HENDRIK SAMUEL SCHOUTEN; — waarvan langs dezen weg, kennis geve aan Vrienden en Bekenden.

Paramaribo den 18 April 1840.

C. E. SCHOUTEN.

(16476) De ondergeteckende als Testamentaire Executeur in den Boedel nu wijlen den Heer V. G. T E L T I N G, verzoekt bij deze in vriendelijkste al de genen die iets te orderen hebben van

of verschuldigd zijn aan genoemden Boedel, daarvan opgave en betaling te doen aan den ondergeteckende.

Paramaribo den 17 April 1840.

J. G. WEIJNE qq. c. s.

PARAMARIBO, den 18 April 1840.

(14784) De genen, die genegen mogten zijn, de voor de Plantaadje Kroonenburg alnu benodigde 100 VAAMEN BRANDHOUT, aldaar te leveren binnen den tijd van acht dagen, gelieve zich te adresseren bij

H. KAMERLING qq.

(1155) H. MAC LEOD vertrekt.

Mengelwerk.

DE KLEËREN MAKEN DEN MAN.

Bij mans, die reeds hoog in jaren geklommen zijn, ziet men het gaarne door de vingers, dat zij hun toilet niet altijd in de beste orde hebben. Van jonge lieden mag men het echter met regt verlangen dat zij zich net en smaakvol kleden; zij behoeven daarom nog geene pronkheertjes te zijn. Menigeen heeft het reeds bitter berouwd, en zwaar moeten bekoopen, dat hij dezen regel der welvoegelijkheid had veronachtzaamd, en het verwaarlozen daarvan bekomt een iegelijk niet zoo goed als den schilder Gérard. Deze had in zijne jeugd een aanbevelingsbrief aan den voormaligen girondist Lanjuinais af te geven, toen deze keizerlijk staatsraad was. Gérard, achteloos en onbezorgd, zoo als ongelukkigerwijze genien dit maar al te vaak zijn, begaf zich in een kalen zwarten rok naar den hooggeplaatsten man. Hij werd ongemeen koel ontvangen; spoedig echter overtuigde zich Lanjuinais uit ettelijke weinige opmerkingen van den jongman, dat hij met genen kop van den gewonen stempel te doen had, en de bewijzen van talent, en beminneuswaardigheid, welke Gérard aan den dag legde, namen Lanjuinais derwijze in, dat hij bij het afscheid den jongen schilder tot in de voorzaal uitgeleide deed. Dit was, na het koel onthaal dezen zoo opmerkelijk, dat hij zich niet weêrhouden kon deswege zijne verbazing uit te drukken. Nu antwoordde hem Lanjuinais: »Mijn jonge vriend, men ontvangt eenen man altijd naar gelang van het kleed, hetwelk hij draagt, en men neemt van hem afscheid naar gelang der innerlijke verdienste, welke men in hem gevonden heeft." Dit is eene behartigenswaardige kanttekening op de spreekwoorden: »Zoo man zoo rok;" en »de kleeren maken den man." Napoleon maakte ook veel werks van het toilet, en monsterde dikwerf de kleedij van zijn gevolg met scherpe oplettendheid. Des morgens van den dag, op welchen hij met kiezer Alexander de zamenkomst op den Niemen had, kwamen Murat, die, gelijk bekend is, zijne ridderlijke gestalte door een eenigermate theatraal kostuum nog meer zocht te doen uitkomen, en de generaal Dorsenne te gelijk en namen hunne plaats in Napoleon's gevolg in. Dorsenne was, als naar gewoonte, eenvoudig en smaakvol gekleed, in welk opzigt hij onbetwist voor de geheele armee als model werd erkend. Murat, daarentegen, had zich met epauletten, ordeteekenen, galons, enz. van het hoofd tot de voeten opgesmukt. Napoleon begroette den Generaal met een glimlach, waaruit zijn welgevallen sprak, doch wendde zich daarop onmiddelijk tot zijnen zwager, met de woorden: »Ga, en trek uwe maarschalks-uniform aan; zoo als gij daar staat, ziet gij er uit als een kunstrijder uit den troep van Franconi." Ook Göthe gaf, zoo men weet, veel acht op het toilet en zijne kleedij was zoo zuiver als zijn schrijfstijl (wie sein Stil holländisch rein, zegt het Deutsche dagblad, waaruit wij dit artikel overnemen.)

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.